

Рецензија

МА Катарина Симеуновић: *Нова предметност у српској уметности седме деценије 20. века*

Одбрањен на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета у Београду, мастер рад колегинице Катарине Симеуновић представља драгоцен допринос нашој историји модерне, тачније савремене уметности јер обрађује још увек актуелну тему тзв. нове фигурације која је на изванредан начин обележила нашу ликовну сцену шездесетих година прошлог века. Озбиљност истраживања колегинице Симеуновић и систематичност начина презентације ове проблематике са разлогом су награђени престижним признањем од стране Оцењивачке комисије за Награду Спомен-збирке Павла Бељанског у Новом Саду.

МА Катарина Симеуновић је свој мастер рад конципирала у три веће целине. Прва се односи на ликовну проблематику шездесетих година и на сучељавање различитих визуелних појава у нашој средини, са нагласком на низу манифестација, уметничких личности и критичких ставова којима су подржане поетике младих уметника, заинтересованих за сведочење и критичке осврте у односу на животну реалност око себе. Другу целину чине веома прецизна дијагностицирања различитих ликовних тенденција у свету, које су на сличан начин реаговале у односу на велике промене које су се од краја педесетих, а посебно током шездесетих година одвијале у свету, и са којима су се преплитала и дешавања у нашој, одн. српској средини. Трећи део је аутентично и теоријски веома добро образложено залагање МА Симеуновић да се прихвати некадашњи предлог проф. др Јерка Јеше Денегрија да се те појаве у овдашњој ликовној уметности назову нова предметност. Иако је у историји наше ликовне критике чешће била коришћена формулација нова фигурација, јер је била ближа критичким разматрањима иностраних, пре свега француских и италијанских критичара шездесетих година а истовремено била комуникативнија са локалном средином, залагање за новом терминолошком одредницом (односно накнадно прихватање овог некадашњег предлога проф. Денегрија), МА Симеуновић је веома озбиљно образложила позивањем на теоријске расправе Леонида Шејке, а имајући у виду и ликовну праксу осталих учесника – Душана Оташевића, Радомира Рељића, Драгоша Калајића, Владимира Величковића, Радомира Дамњановића Дамњана и др.

МА Симеуновић је користила, цитирала и полемички се односила према целокупном расположивом критичарском опусу тога времена – како кроз оригиналне текстове критичара и теоретичара уметности шездесетих година, тако и ослањајући се на новију литературе и теоријску мисао.

Сматрам да мастер рад Катарине Симеуновић, предвиђен издавачким планом Спомен-збирке Павла Бељанског, у потпуности заслужује да буде објављен, са избором важних репродукција и са преводом резимеа на енглески језик како би се комплексна ситуација у Југославији, посебно у Србији шездесетих година, што боље схватила и прихватила као део широког спектра сличних појава у свету, а посебно у Европи.

С поштовањем,

Београд, марта 2023.

Ирина Суботић, проф.емер.